

[Hauge.]

nok under Forhandlingerne i Dag, og formentlig ogsaa i Morgen, Lejlighed til at erfare, at man kræver Valutacentralen ophævet og Importen frigivet alene med den Begrænsning, der vedrører ens egne snævre Interesser. Saaledes har det været, siden Loven blev vedtaget i Januar Maaned 1932, og saaledes vil det formentlig blive ved at være, fordi Risikoen ved at kræve er ringe, hvorimod man muligvis kan erhverve politisk Gevinst paa en eller anden Maade ved at gentage og gentage Krav, selv om disse er nok saa uoplydelige og uforenelige med Landets Interesser taget under eet.

Efter at have gjort disse Bemærkninger kan jeg anbefale Lovforslaget, som det her foreligger, til en hurtig og velvillig Behandling her i dette høje Ting.

Knud Kristensen: I den korte Tid, der efter Forretningsorden er beskaaret en Ordfører, finder jeg ingen Anledning til at gaa ind i en vidtløftig historisk Debat med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet om, hvad der skete, og hvad der var Motiverne til det, der skete for 5—6 Aar siden. Jeg vil blot ganske kort protestere imod, at den Fremstilling er rigtig, at det, Venstre gik ind for i 1932, er saa nogenlunde det samme som det, vi har i Dag. Dernæst vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, om han da mener, at fordi man paa et vist Tidspunkt var inde i Betragtninger, der nødvendiggjorde visse Foranstaltninger, skal man i al Evighed være forpligtet til at forsvare disse Foranstaltninger, selv efter at de kan ophæves. Hvis det er Meningen, forekommer det mig, at det Ønske, som Det radikale Venstre navnlig udtrykker om hurtigst muligt at komme bort fra dette, er saa ganske haabløst, for saa vil der ogsaa komme det Tidspunkt, da de maa sige: Ja, vi var jo med til det i Fortiden, og saa kan vi ikke gaa fra det nu; saa er det en Selvmodsigelse at argumentere imod det, som man een Gang har været med til.

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der var inde paa at referere nogle Prisansættelser i Sverige, at det var nu saadan ret skønsmæssigt, saa vidt jeg hørte, noget, han havde Indtryk af at have konstateret, men det er jo ret tilfældigt, da han selvfølgelig ikke har budt paa alle de Varer, der er til Salg i Sverige, hvad Gennemsnitsprisen saa bliver.

Dernæst vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører, der opererede med Detailpriserne, at det, der har Interesse for Producenterne, er det, de faar, og ikke de Omkostninger,

der løber paa, og det er meget muligt, at paa Grund af det store Omkostningsniveau, vi er kommet op paa herhjemme, er Omkostningerne ved Forhandling af Varer, ogsaa Landbrugsvarer, meget højere her end i Sverige. Det er jeg tilbøjelig til at tro, og derfor forekommer det mig, at en Sammenligning mellem Butikspriser er fuldstændig værdiløs til Bedømmelse af, hvilke Vilkaar Landbruget har. Det, Landbruget skal leve af, er saa sandt ikke det, det koster at faa Mælken fra Københavns Banegaard ud til Forbrugerne, men det er det, Mælken koster, naar den køres fra Stald døren. Den ærede Ordfører talte ikke meget om, hvordan Priserne der er, og det er det afgørende.

Selv om vi mange Gange har diskuteret Valutaspørgsmaalet her i Rigsdagen og staaet over for et lignende Forslag, saa staa vi efter min Formening i en ganske særlig Situation denne Gang, nemlig den, at medens det er det almindelige, at ministerielle Embedsmænd gør Indstilling til Ministeren og Ministeren saa fremsætter sine Forslag i Rigsdagen og tager det med af Embedsmandsindstillingen, som han kan bruge, saa kommer man her med Embedsmændene og skyder dem i Forgrunden; det er egentlig dem, der har lavet det, de har sat deres Navne under det, og Handelsministeren staaer op og takker de Folk for det. Det er muligt, at det er Tak værd, men det er sandelig ikke Tak værd, at Handelsministeren nu skyder dem frem for sig og lader deres Navne figurere, medens han næsten træder tilbage og lader dem dække sig.

Se den Trafik gaar ikke, Hr. Handelsminister. Det er Handelsministeren, der selvfølgelig har paalagt sine Embedsmænd at foretage dette Arbejde efter de Direktiver, som Ministeren har givet dem. Jeg vilde nok se, hvad Ministeren havde sagt, hvis hans Embedsmænd havde mødt her med et Forslag, der var principielt i Modsætning til Regeringen. Nej, Hr. Minister, Ministeren kommer til at tage baade Æren og Ansvar for alt det, han har præsteret, ogsaa det, hans Embedsmænd har præsteret. Det er ikke Embedsmændene, vi har at henvende os til, det er den ansvarlige Minister, og det forekommer mig, at naar Ministeren nu søger at vende det om, er han derigennem med til at forfuske det parlamentariske Styre, i Virkeligheden med til at forflygtige Ansvar for den Minister, som alene har Ansvar, og som Rigsdagen har at henvende sig til, og jeg siger endnu en Gang, at jeg skal ikke beskæftige mig med, hvad Embedsmændene har gjort, og lægge